

Hölmölän näköradio

Muuan Hölmölän kylän miehistä oli käynyt kaupungissa ja nähnyt siellä uuden ihmeen, näköradion. Näköradiossa oli sattunut juuri olemaan uutislähetys, jossa Voitto Ahonen kertoi, että taloudelliset edellytykset ovat mitä parhaimmissa kantimissa.

Hölmölän mies ihastui ikihyväksi, painoi kaiken tarkasti mieleensä, ja kotiin palattuaan kehui kyläläisille laajasti ja laveasti ihmeellistä kokemustaan. Kylänväki löi käsiä yhteen ja päivitteli että elä valehtelee. Vaan kun mies tarpeeksi kauan vakuutteli, koko Hölmölässä vallitsi pian näköradioinnostus.

Mutta sitten tuli pulma. Mistä se semmoinen näköradio saataisiin? Kaupunginkävijä selosti, ettei se sen kummempi ollut kuin laatikko, jonka sisällä mies sanoi, että taloudelliset edellytykset ovat mitä parhaimmissa kantimissa.

Mikäpäs siinä sitten, tuumasta toimeen. Kylän nuorisoseurantalotyhjennettiin näköradiotehtaaksi, ja kaikki kyläläiset rupeivat nikkaroimaan laatikoita. Niistä tuli kyllä vintturoita ja vänttyröitä, muttei siitä välitetty. Kaikki olivat intoa täynnä ja tolkuttivat toisilleen, että kyllä tästä hyvä tulee.

Koitti koekatselun aika. Paikalle oli kutsuttu koko kunnanvaltuusto ihmettä ihastelemaan. Nuorisoseuran puheenjohtaja pantiin yhden laatikon sisään, koska hänellä oli kantavin ääni. Hänen piti sitten lukea paperista teksti: "Taloudelliset edellytykset ovat mitä parhaimmissa kantimissa."

Kunnanvaltuusto ja muu yleisö olivat ihastuksissaan kuultuaan äänen laatikosta, vaikkeivät ymmärtäneetkään, mitä puhe oikeastaan tarkoitti. Joku tosin kysyi, että eikö sieltä pitäisi jotain näkyäkin, kun on kerran näköradio, mutta kuntalaiset selostivat, että kyllä se kuvakin varmaan aikanaan ilmestyy, jahka vähän kehitellään. Kunnanvaltuusto päätti siinä paikassa myöntää 500 miljoonaa markkaa mullistavan keksinnön jatkokehittelyyn.

Mutta sattuipa paikalle saapastelemaan naapurikylän viisaana miehenä tunnettu Olavi J. Mattila. Hän katseli aikansa hölmöläisten touhua kallella päin ja yritti pidätellä nauruaan. Mutta kun hölmöläiset näyttivät olevan ihan tosissaan, Mattila päätti lopulta vähän auttaa heitä:

—Yrittäkääpäs sahata aukko tuohon laatikon yhteen seinään,

niin ehkä se sitten rupeaa paremmin näkymäänkin.

Hölmöläiset empivät hetken, mutta tekivät sitten työtä käskettyä. Ja ihme ja kumma! Heti kun yksi seinä oli sahattu pois, nuorisoseuran puheenjohtajan punakanaama alkoi näkyä ilmielävänä, väreissä. Ja äänikin kuului nyt paremmin: "Taloudelliset edellytykset ovat mitä parhaimmissa kantimissa. Ja tekniikka pelaa!" Tuon viimeisen lauseen nuorisoseuran puheenjohtaja oli keksinyt ihan omasta päästään, mitä suuresti kummasteltiin.

Väki kiitteli kovasti Mattilaa ja Mattila väkeä. Sitten alettiin kuumeisesti miettiä, mitä näköradiokeksinnöllä tehtäisiin. Lopulta joku keksi:

—Lähdetään myymään niitä naapurikylään!

Koko Hölmölän kansa hurrasi ja alkoi saman tien pakata näköradiolaatikoita ja nuorisoseuran puheenjohtajaa rekeen.

Mutta naapurikylään saavuttua hölmöläisiä kohtasi katkera pettymys. Joka ikisessä talossa, johon he yrittivät keksintöään kaupata, oli jo näköradio. Kyläläiset vain kummastelivat ja nureskelivat hölmöläisten kyhäelmä, joka kieltämättä olikin paljon alkeellisempi kuin kaupasta ostetut.

Loppujen lopuksi hölmöläisten ei auttanut muu kuin jättää koko näköradiovarastonsa paikalliseen lähikauppaan polttopuiksi. Kauppias oli sentään sen verran ystävällinen, että myöntyi ottamaan klapit käsirahana kannettavasta matkanäköradiosta, jonka hölmöläiset päättivät porukalla ostaa. Sitä siellä Hölmölän tupailloissa kai vahdataan vielä tänäkin päivänä. Mainoskatkojen aikana muistellaan, miten nolosti kylän omalle näköradiotehtaalle kävi.